

№ 124 (Мали патерикъ), писанъ къмъ края на XVIII вѣкъ. Преписвачътъ ѝ билъ дошълъ, както се казва на листъ 64^б, въ Зографъ презъ 1793 г. и се покалугерила презъ 1795. — 6) Характеренъ е единъ изразъ въ историята: по нѣмъ настѣ. Іѡанна Калимáна сýнъ 'Асѣновъ. Явно е, че компилаторътъ е ималъ предъ себе си славянски текстъ, чийто форми Іѡанна Калимана той тута е схваналъ въ именителенъ падежъ. Той вѣроятно е използувалъ Калимановата грамота, печатана по-горе, стр. 602 сл. — 7) Въ Зографската библиотека се намиратъ съчиненията на Барония, Дим. Ростовски, стари и нови издания на минеитъ, лѣтописни сборници, славянски преводъ на Зонара, Паисиевата история (ржкописъ) и др. източници. — 8) Още отъ първа сличка се вижда, че отецъ Спиридонъ, който написалъ трета българска история, въ 1792 г., е ималъ на ржка Зографската история и се ползвувалъ много отъ нея, като е взелъ дори и заглавието ѝ. — 9) Изобщо, цѣлата редакция на Зографската история, съобщениетъ въ нея вести, нѣкои гръцки и други форми и думи показватъ на отдѣленъ трудъ по българската история. Особено личи, че Паисий и авторътъ на Зографската история сѫ черпѣли, но всѣки по своему, отъ нѣкои общи извори. Внимателната критика ще реши, кога е била съвокупена Зографската история.

І Г Т О Р І Й

вkráтцѣ ѿ Болгáрскѣскѣ нарóдѣ

Болгáрскїй нарóдъ ѹзбýде дрёвле ѿ Чéрного мóра, ѿ рѣкѣ Вóлги ѹз великї Скандинáвиї звáхъ сѧ тамо гимéри ѹ кимéри, єгда бүмнóжиша сѧ, ѹзыдóша первое на Ѻвыл страны, и єщѣ предъ 'Алeяндромъ македонскимъ.'Иллóрікъ первый краль бáше. потомъ же на 'Гфѣ' (3522 г.) по сотворёнїи мýра, кралевáше ѹми краль Владíлїй, бñнь Филиппа македонского цр҃а побѣди и под'данны єгѡ' сотвори. послѣдъ же паки на 'Гхп' (3685 г.). бáху двà брата ѹмъ кралеве Брémъ ѹ Бóлгъ понéже мнóгѡ кралеве над'воевáша, ѹ мнóгѡ землю бусвóиша, той нарóдъ назвá сѧ по своемъ ѹменемъ. а той Брémъ повоевà западню странъ ѹ оставша тамо, по краї западнаго мóра, Блатíйскаго бу Померáній, назваша сѧ пеми слóвацы потомъ же ѹ бран-